

‘ တဖက်ကမ်းက အချစ်လမ်းလေး မဆုံးစေချင် ’

(၁)

‘ လှလိုက်တာနော် ဟင်းဟင်းဟင်း ’ တဲ့။ ...

ကျိတ်မနိုင် ခဲမရနဲ့ အံ့ကြိတ်ပြီး ပြောလိုက်တဲ့ အသံ။ ...

နှစ်ယောက်ချင်းကပ်ပြီး တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်တာပေမယ့် ကျမရဲ့ နားထဲမှာတော့ ပေါက်ကွဲသံတခုပမာ ကျယ်လောင်စွာကြားလိုက်ရပြီး တကိုယ်လုံး ဖျင်းကနဲဖြစ်သွားရပါတယ်။

ရှေ့ကိုငိုက်ချထားတဲ့ ကျမမျက်နှာလေးကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကျမရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကနေ လာနေတဲ့ သူကတော့ ကျမကို ကျောခိုင်း၍ ဖြတ်ကျော်သွားပါပြီ။ ကျမကို လှည့်တောင်မှ မကြည့်ပါ။

ထောင်းကနဲ ဒေါသဖြစ်သွားမိပါတယ်။ ...

ကျမကိုယ်ကလဲ ကျမပါပဲ။ သူနဲ့မှ လာဆုံနေရတယ်လို့။ ... ပြီးတော့ အနားဝန်းကျင်မှာလဲ လူသူက ကင်းနေသေးရတယ်လို့။ ...

ဒေါသစိတ်နဲ့အတူ သူထွက်သွားရာကို မျက်စိတဆုံးလိုက်ကြည့်နေမိတဲ့ ကျမဟာ သူ သန့်စင်ခန်းထဲကို ဝင်သွားတော့မှပဲ ခြေလေး ဆောင့်နင်းပြီး ရပ်နေရာက ထွက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျားနဲ့မ သန့်စင်ခန်း ၂ခန်းက ကပ်လျက်လေ။ ... ကျမက သန့်စင်ခန်းက ပြန်အထွက်၊ သူက အမျိုးသားသန့်စင်ခန်းကို အလာ စကြိန်ကွေ့လေးမှာ ဆုံကြတာပါ။

ကျမ အလုပ်စားပွဲကို ပြန်ရောက်တဲ့အထိ ဒေါသက မပြေသေးပါဘူးရှင် ... ။

‘ ဟွန်း လူကြီး ဖြစ်ပြီးတော့ ... ’

စိတ်တိုတိုနဲ့ စိတ်ထဲကပဲ ရေရွတ်မိပါတယ်။ ..

လူကြီးဆိုပေမယ့် အသက်ကြီးလို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့အသက်က ရှိလှမှ (၂၇) (၂၈) လောက်ပါ။

ကျမထက်တော့ လေးငါးနှစ်လောက် ကြီးတာပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် သူက ကျမတို့ ကုမ္ပဏီက လက်ထောက် မန်နေဂျာ လေ။ .. ကျမက ရိုးရိုး ဝန်ထမ်းဆိုတော့ သူက လူကြီးပေါ့။ ..

ကြည့်လိုက် မရပါ။ အဲ ... ကြည့်မရပေမယ့်လဲ သူနဲ့တိုးတိုင်း ကျမက မရဲတရဲ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လေး လှမ်းလှမ်းတော့ ကြည့်မိနေတတ်ပါတယ်။ .. သူကတော့ ခပ်တည်တည်ပါပဲ။ လူကြားသူကြားများသာဆို

သူက ကျမကို ရှိတယ်တောင် မထင်တဲ့ပုံစံနဲ့။ .. ဒီအခါမျိုးဆိုရင်တော့ ကျမက သူ့ကိုခပ်ရဲရဲပဲ ကြည့်မိ တတ်ပါတယ်။ .. လူပုံကတော့ တော်တော်ဖြောင့်တဲ့သူပါ။ အသားလတ်လတ် ဒေါင်ကောင်းကောင်း ...

ဗလက အလေးမသမားတွေလို အဖုအထစ်တွေ ထနေတာမျိုးမဟုတ်ပဲ ကျွမ်းဘားသမားတွေလိုမျိုးပါ။ .. တကိုယ်လုံးကျစ်လျစ်ပြီး ကြွက်သားတွေက ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်နှင့် တင်းရင်းနေတာမျိုးလေ။ စပို့ရှပ်နဲ့

ဘောင်းဘီရှည် အဝတ်များတော့ ကျစ်လျစ်တောင့်တင်းတဲ့ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာ အမျိုးအစားက ပိုလို့တောင် ပေါ်လွင်နေတတ်ပါတယ်။

အသားကတော့ မဖြူပါ။ ခပ်ညိုညိုဖြစ်ပေမယ့် အသားလတ်သည်လို ပြောရပါမယ်။ မျက်နှာက လေးဒေါင့် ခပ်ပြေပြေဖြစ်ပြီး နှာတံပေါ်ပေါ် မျက်လုံးရွဲ့ရွဲ့ မျက်ခုံးကောင်းကောင်း၊ ... အထူးသဖြင့်ကတော့ သူ့ရဲ့

နှုတ်ခမ်းတွေပါပဲရှင် ... ။ နှုတ်ခမ်းလှပါတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတွေတောင် သူနဲ့ယှဉ်မိရင် ရှုံးရမှာပါ။ သူ့ရဲ့ ခပ်လုံးလုံးလေးနဲ့ ဖောင်းနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေဟာ ကျမတို့မိန်းကလေးတွေလို ဆေးဆိုးမထားပဲနဲ့

တောင်မှ အမြဲတမ်း ရွန်းစိုနီမြန်းနေတတ်ပါတယ်။

သူ့အကြောင်းကို စိတ်က တွေးယင်းစဉ်းစားနေမိတာကိုပဲ ကျမကိုယ်ကျမ မလုံမလဲ ဖြစ်မိပါတယ်။
တဆက်တည်းမှာပဲ ကိုယ့်ကိုကိုယ်လဲ မကျေမချမ်းဖြစ်မိပါရဲ့ ...

ဟုတ်ပါရဲ့ ... ကျမမှာက ကာမပိုင် လင်ယောက်ျားနဲ့လေ။ ကျမတို့ လက်ထပ်ပြီးတာ (၂)လလောက်ပဲ ရှိသေးတာ၊ ... ဒါကို သူလဲ အသိ။ ..

ပြန်တွက်ကြည့်တော့ သူ့ဒါမျိုးလုပ်တာ ပြောတာ အခုမှ ပထမဆုံးတော့မဟုတ်။ .. ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ (၆)လ ကျော်လောက် .. ကျမ လက်ထပ်ခင် (၄)လ အလိုလောက်ကပေါ့။ ဒီလိုပဲ တခါကြုံပြီးပါပြီ။ အဲဒီတုန်းက ပိုဆိုးပါတယ်။ ..

အဲဒီနေ့တုန်းက အပြီးလုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေ မပြီးပဲဖြစ်နေတာနဲ့ ညနေရုံးဆင်းလို ဖယ်ရီထွက်သွားပြီးတဲ့ အထိတောင် ကျမ အလုပ်စားပွဲက မထနိုင်သေးပါဘူး။ အလုပ်တွေ ပြီးသွားလို့ ခေါင်းမော့ကြည့်မိတော့မှ ကျမ ဝန်းကျင်မှာ စားပွဲတွေ ကုလားထိုင်တွေပဲ ကျန်ပါတော့တယ်။ .. အလုပ်ပြီးသွားတဲ့ ဖိုင်တွဲတွေကို ကျမ စီကာစဉ်ကာထပ်နေတုန်းမှာပဲ သူက သူ့အခန်းထဲက ထွက်လာပါတယ်။ ကျမ စားပွဲနားရောက်တော့ သူက ကျမကို တချက်စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီး ကျမဆီကို လျှောက်လာပါတယ်။ .. ပြီးတော့ စားပွဲရှေ့မှာ မရပ်ပဲ စားပွဲနောက်ဖက်ဒေါင့်စွန်းနားထိ လျှောက်သွားပြီးမှ ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ကျမက သူ့စားပွဲရှေ့နား အရောက်မှာ တချက်လှမ်းပြီးပြန်တတ်ဆက်ပြီး ပြန်ချင်ဇောနဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဆက်သိမ်းနေမိပါတယ်။ .. စားပွဲနောက်ဖက်ဒေါင့်စွန်းနားမှာ သူရပ်လိုက်တာ သိလိုက်ပြီး တော်တော်ကြာတဲ့အထိ ဘာသံမှမကြားရ တော့မှ ကျမလဲ မလုံမလဲနဲ့ သူ့ကို ပြန်လှည့်ပြီးမော့ကြည့်မိတော့ ...

“ အို ... ရှင် ”

သူ့ရယ်လေ ... ကျမတကိုယ်လုံးကိုများ အရည်ပျော်ပြီး အငွေ့တောင်ပြန်သွားလောက်မတတ် စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေလိုက်တာရှင် ... ။ ကျမမှာ ရင်တွေပန်းတွေတုန်ပြီး အသက်ရှူတောင် မှားရတဲ့အထိပါပဲ။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူက

“ လှလိုက်တာနော် ဟင်းဟင်းဟင်း ” ဆိုပြီး ဒီနေ့ ပြောသလိုမျိုးပဲ ကျိတ်မနိုင်ခဲမရ ပုံစံနဲ့ အံကြိတ်ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူ့အကြည့်ဒါဏ်ကြောင့် ရင်တွေဖိုနေရတဲ့အထဲ ဒီလိုမျိုးအပြောခံရတော့ ကျမမှာ တကိုယ်လုံး လေထဲလွင့်စင်ထွက်သွားမလောက်ကို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

သူကတော့ ပြောပြီးတာနဲ့ ကျမစားပွဲနားကနေ ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားပါတော့တယ်။ ကျမဖြင့် ဘယ်လို ခံစားပြီး ကျန်ခဲ့မိမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး။ ခုပြန်တွေးရင် ခု ပြန်ပြီး ရင်တုန်နေရတုန်းပါ။ ..

သူထွက်သွားပြီးတော့ ကျမလဲပဲ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းလိုပြီးပြီမို့ ထမင်းချိုင့်ထည့်ထားတဲ့ခြင်းတောင်းလေးကို ဆွဲ။ .. စလင်းဘက်လေး လွယ်ပြီး ထွက်လာခဲ့လိုက်ပါတယ်။ ဝါတာကူလာ နားရောက်တော့ ရင်တွေပူနေ တာကြောင့် ရေအေးအေးလေးတခွက် ကုန်အောင် ခပ်ဖြည်းဖြည်းသောက်လိုက်ရပါသေးတယ်။ မဟုတ်ရင် ကျမခြေလှမ်းတောင် မှန်အောင်လှမ်းနိုင်မယ်မဟုတ်ပါဘူးရှင် ... ။

ဓာတ်လှေကားထဲကထွက်လာပြီး အဆောက်အဦးရဲ့ ပေါ်တီကိုရှေ့ရောက်တဲ့အချိန်ကျတော့ ကျမရှေ့ကို ကားလေးတစီး ငြိမ်ကနဲထိုးဆိုက်လာတာမို့ ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ဖြစ်နေပြန်တာကို တွေ့ရပြန်ပါရော။ ကျမ လှမ်းကြည့်လိုက်မိတဲ့အချိန်မှာပဲ ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းလာတဲ့ သူက ကားနောက်ခန်းတံခါးကို လှည့်ပြီးဖွင့်ပေးပါတယ်။ ပြီးတော့ ရှေ့ခန်းပေါက်ကနေ သူ့မျက်နှာက ပြန်ပေါ်လာပြီး ..

‘ စန္ဒာ ... နောက်ခန်းကိုတက်လိုက်၊ ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ်။ ... ဒီအချိန်ကျမှ ဘတ်စ်ကားနဲ့ပြန်နေရင် နောက်နေ့မနက်မှ အိမ်ရောက်လိမ့်မယ် ... ’ တဲ့။

မျက်နှာထားကလဲတည်တည် .. စကားကလဲ တည်တည်တုံတုံစကားပါပဲ။ ဒီအချိန်ကြီးကျမှ ဘတ်စ်ကားနဲ့ ပြန်ရမှာကိုလဲ ကျမ စိတ်ညစ်နေမိတာအမှန်ဆိုတော့ သူ့ကို စူးစမ်းစွာနဲ့ အကဲခတ်ရင်းက ကားနောက်ခန်း ထဲကို ထူနှွေမပျက် အသာဝင်ထိုင်လိုက်မိပါတယ်။ .. ကားတံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကားလေးက ငြိမ်ကနဲ မောင်းထွက်သွားပါတော့တယ်။

ရောက်တယ်ဟေ့ဆိုကတည်း က ကျမတို့ (၃)ယောက်လုံး ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ကိုယ် မအားလပ်ကြပါ။
နေ့ခြင်းပြန်သွားလည်လို့ရတဲ့ တဖက်နိုင်ငံက မြို့လေးကို ရောက်ပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်လောက်ကတည်းက
ကျမ သွားလည်ချင်နေပေမယ့် ကိုယ်တိုင်လဲ မအား၊ ကိုကိုကလဲ လိုက်မပို့နိုင်နဲ့ ခုဆို နှစ်ပါတ်ကျော်ကျော်
လောက်တောင် ရှိနေပါပြီရှင် ... ။

အစက ကျမဟာ ကိုစိုးတင့်နဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် နေရမှာကို စိတ်ထင်ပြီး စိတ်လေးနေခဲ့မိပေမယ့် ကိုစိုးတင့်က
ကျမတို့ကို တကယ့်ဆွေမျိုးသားချင်းတဦးလို ရင်းရင်းနှီးနှီးနေပြီး တည်တည်တံ့တံ့နဲ့ ကျမနဲ့
နှစ်ယောက်ထဲဆုံမိချိန်တွေမှာတောင် မဖွယ်မရာစကားတွေ ပြောတာတွေဘာတွေ လုပ်မလာတော့ ကျမလဲ
စိတ်သက်သာရာ ရသွားမိပါတယ်။ ..
ကျမရင်ထဲက စိုးရိမ်စိတ်တွေပျောက်ပြီး သူ့ကို ပိုလေးစားခင်တွယ်လာမိပါတယ်။

အင်း ... သူ့ဘက်ကသာ ကျမကို မထိခလုတ် ထိခလုတ်ပြောတာ လုပ်မလာတော့ပေမယ့် ကျမကတော့
သူ့ကို ပိုပြီး ခင်တွယ်ရင်းနှီးလာမိတာနဲ့အမျှ ဟိုးအရင်ကထက်ကို လူလစ်ရင် လစ်သလို ခိုးခိုးပြီးကြည့်မိ
လာပါတော့တယ်။ .. မကြည့်ဘဲကို မနေနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာသလိုပါပဲရှင်။ ..
ကျမပြောခဲ့သလိုပဲ ကျမဟာ သူ့ကိုများ မသိစိတ်က ချစ်နေခဲ့မိပြီလား မပြောတတ်တော့ ပါဘူးရှင် ။

ကျမကိုယ်ကျမ ဒီလိုဖြစ်နေမိတာကို အစပိုင်းကတော့ လိပ်ပြာမသန့်သလို ခံစားနေမိပေမယ့်
ရက်တွေကြာလာတာနဲ့အမျှ တဖြည်းဖြည်းကျင့်သားရလာတော့ ဒါကို အထူးအဆန်းတခုလို မခံစားရတော့
ပါဘူး။ သူနဲ့ ရင်းနှီးမှုတွေလဲ တစထက်တစ ပိုလာခဲ့ရပါတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ နယ်စပ်မြို့လေးကိုရောက်ပြီး (၁၆) ရက်မြောက်နေ့မှာ ကိုကိုဟာ အလုပ်ကိစ္စအတွက်နဲ့ ပြည်နယ်
မြို့တော်ဆီကို မဖြစ်မနေ ထွက်သွားရတော့ အိမ်မှာ ကျမပဲ ကျန်ခဲ့ရပါတော့တယ်။
သွားရတဲ့ခရီးကလဲ ကားနဲ့သွားရတာဖြစ်ပြီး ကြမ်းတာက တကြောင်း၊ .. ဒီမှာလဲ ကိုစိုးတင့်
စားရေးသောက်ရေး က ရှိသေးတာက တကြောင်းမို့ ကိုကိုကပဲ ကျမကို ဇွတ်ထားခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။
နေ့ချင်းပြန်ဆိုပြီးသွားလိုက်တာဖြစ်ပေမယ့် ဟိုကျတော့ ရုံးကိစ္စတွေကလဲ မပြတ်တာက တကြောင်း၊
ရန်ကုန်က ကုမ္ပဏီရုံးချုပ်ကနေ ငွေတွေလှမ်းပို့တာကို စောင့်ယူရဘို့ ဖြစ်လာတာက တကြောင်းကြောင့်
နောက် (၂) ရက်လောက်နေမှ ပြန်လာဖြစ်တော့မယ့်အကြောင်း ကားကြိုနဲ့ စာလှမ်းရေးပြီး ကျမကို
အကြောင်းကြားလာပါတယ်။ .. စိတ်ထဲ အားငယ်သွားမိပေမယ့် ကိုစိုးတင့်လဲ ရှိနေတာပဲဆိုပြီး ကျမလဲ
အားတင်းထားလိုက်ရပါတယ်။

ညကျတော့ ကိုစိုးတင့်ဟာ ထမင်းစားပြီးပေမယ့် ခါတိုင်းလို သူ့အိမ်လေးကို ချက်ခြင်းပြန်မသွားသေးပဲ
ကျမတယောက်ထဲဖြစ်နေတာကြောင့် ကျမနဲ့ စကားတွေဖောင်ဖွဲ့ရင်း အတော်ကြာကြာ နေပေးနေပါတယ်။
ဒီလိုပြောကြရင်းက ကျမလဲ တဖက်နိုင်ငံက နယ်ခြားမြို့လေးကို သွားလည်ချင်ကြောင်း ပြောမိတော့
ကိုစိုးတင့်က မနက်ဖြန် သူလိုက်ပို့ပေးမယ်ဆိုလို့ ကျမမှာ ဝမ်းသာရပါတယ်။ ..

စကားတွေပြောနေရင်းကနေ ညဉ့်နက်လာတော့ ကျမလဲ တသမ်းသမ်း တဝေဝေဖြစ်လာတော့မှ
ကိုစိုးတင့်လဲ ကျမကို ဘာမှကြောက်ဘို့မလိုကြောင်း၊ တံခါးတွေအထဲက သေသေချာချာပိတ်ပြီးအိပ်ဖို့နဲ့
သူလဲ ဟိုဘက်အိမ်လေးကနေ မအိပ်ပဲ စာအုပ်ဖတ်ရင်း နားစွင့်ပေးနေမယ့်အကြောင်း ပြောပြီး နှုတ်ဆက်
ပြန်သွားပါတော့တယ်။ ..
သူပြန်သွားတော့ ကျမဟာ တံခါးတွေပိတ်ပြီး အိပ်ဖို့ကြိုးစားပေမယ့်လဲ အိပ်ယာပေါ်မှာ တလူးလူး
တလိမ့်လိမ့်နဲ့ အိပ်မပျော်နိုင်ဖြစ်နေရပါတယ်ရှင် ... ။
တနယ်တကျေးမှာ တယောက်ထဲဖြစ်နေရလို့ အားငယ်ပြီး အိပ်မပျော်တာထက် ညဉ့်ဦးယံတခုလုံး အတူတူ
ထိုင်ကာ စကားတွေပြောနေခဲ့တဲ့ ကိုစိုးတင့်ပုံရိပ်က ကျမမျက်လုံးထဲက မထွက်ပဲ ရှိနေမိတဲ့အတွက် အိပ်လို့

ကိုစိုးတင့်က လှေကားအတိုင်း တက်သွားတာမို့ ကျမလဲ နောက်ကလိုက်တက်ခဲ့ရပါတယ်။
စိတ်ထဲမှာ တခုခုမေးချင်စိတ်ဖြစ်လာမိပေမယ့် မမေးဖြစ်တော့ပဲ အသာပဲ လိုက်လာခဲ့မိပါတယ်ရှင် ... ။

အပေါ်လှေကားထိပ်ရောက်တော့ အဲဒီမှာ ကုလားထိုင်တလုံးနဲ့ ထိုင်နေသူတဦးကို တွေ့ပါတယ်။
ကိုစိုးတင့်က အဲဒီလူကို သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ထဲကနေ သူတို့ နိုင်ငံသုံး ငွေစက္ကူတထပ် ထုတ်ပေးလိုက်တော့
အဲဒီလူက ထိုင်ရာကထလို ကျမတို့ နှစ်ယောက်ကို လှေကားထိပ်တဲ့တဲ့မှာ ကာထားတဲ့ သစ်သားခန်းဆီး
အနောက်ကိုခေါ်သွားပြီး အဲဒီသစ်သားခန်းဆီးအနောက်မှာမှ သော့အကြီးကြီးနဲ့ ခတ်ထားတဲ့ တံခါးကြီးကို
သော့ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ ကိုစိုးတင့်က ဦးဆောင်ပြီး အထဲဝင်လိုက်တာမို့ ကျမလဲ နောက်ကလိုက်ဝင်ခဲ့မိ
လိုက်ပါတယ်။ ကျမတို့ ဝင်ပြီးတာနဲ့ တံခါးကြီးကလဲ ပြန်ပိတ်သွားပါတယ်။ ...
မြူးကနဲတော့ ကျမစိတ်ထဲ ထိတ်လန့်စိတ်လေး ဝင်သွားမိပါတယ်။ .. ဒါပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိ
ထား ကြည့်လိုက်မိတော့ ကျမတို့ ရောက်နေတဲ့နေရာဟာ ကျမစိုးရိမ်မိသလို အခန်းတခုဟုတ်မနေပဲ
ဖေပေလောက်ကျယ်တဲ့ လူသွားလမ်းလေးပဲ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီလမ်းလေးအတိုင်း ကိုစိုးတင့်
ဆက်လျှောက်သွားတော့ ကျမလဲ စူးစမ်းလိုစိတ်လေးနဲ့ နောက်ကလိုက်လာမိပါတယ်။

ခနလောက် လျှောက်အပြီးမှာတော့ နောက်ထပ် တံခါးတချပ်ကို တွေ့ရပြန်ပါတယ်။ ဒီတခါတော့
လူ ၂ယောက်ထိုင်စောင့်နေပါတယ်။ ကိုစိုးတင့်က ခုနကလိုပဲ ငွေစက္ကူတထပ်ပေးလိုက်ပြန်တော့ သူတို့က
လက်မှတ်တစောင်ထုတ်ပေးပြီး တယောက်က တံခါးဖွင့်ပေးပါတယ်။ ..

ဪ ... ရုပ်ရှင်လိုဟာမျိုးဖြစ်မှာပေါ့ဆိုပြီး ကျမလဲ စိတ်အေးသွားပါတယ်။
ကျမတို့ အထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ တံခါးပြန်ပိတ်သွားပြီး ကျမတို့ဟာ ခန်းမကျယ်ကြီးတခုထဲကိုရောက်နေတာ
တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ခန်းမကြီးဟာ ပေ(၆၀) လောက်ကျယ်ဝန်းပြီး နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာကြီးတွေကို တခုနဲ့တခု ဖေပေလောက်
ခွာပြီး ချထားပါတယ်။ ခန်းမအလယ်မှာ စင်မြင့်တခုရှိပြီး စင်မြင့်အောက်မှာ တီးဝိုင်းတခုရှိပါတယ်။ ဆိုဖာ
တွေက အဲဒီစင်မြင့်ကို ပါတ်လည်ဝိုင်းပြီး ချထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုစိုးတင့်က ခုနက အဝကလူတွေထုတ်ပေးလိုက်တဲ့ လက်မှတ်ပေါ်က နံပါတ်နဲ့ ဆိုဖာပေါ်ကနံပါတ်တွေကို
တိုက်ကြည့်ပြီး ဆိုဖာတခုပေါ် ထိုင်ချလိုက်ပါတယ်။ ကျမကိုလဲ ထိုင်ဘို့ လက်ပြတာမို့ ကျမလဲ ဝင်ထိုင်
လိုက်ပါတယ်။ ဆိုဖာကြီးတွေက အကြီးကြီးတွေမို့ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းပါပဲ။

ကျမလဲ ဘေးပါတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးကစားကြည့်မိတော့ ကျမတို့နဲ့ ခတ်လှမ်းလှမ်းမှာ စုံတွဲ လေး/ ငါး
တွဲလောက် တတွဲနဲ့တတွဲ ခပ်လှမ်းလှမ်း ခပ်ကျဲကျဲ ထိုင်နေကြတာတွေ့ရပါတယ်။

ကျမတို့ ရောက်လာပြီး ခနအကြာမှာ စင်မြင့်ပေါ်ကို ယောက်ျားတယောက်တက်လာပြီး အကော်ဒယ်လေးနဲ့
တီးမှုတ် ဖျော်ဖြေပါတယ်။

ဒီလို တီးမှုတ်ဖျော်ဖြေနေတုန်း ရှမ်းလိုလို တရုတ်လိုလို ကောင်မလေးတယောက်က ရေကူးဝတ်စုံလေးနဲ့
စင်မြင့်ပေါ်တက်လာပြီး ခုနကလူနဲ့ အတူတူ တွဲပြီး သီချင်းသီဆိုပါတယ်။ သီချင်းတပုဒ်ဆုံးတော့မှ
ကားလိပ်ကျလာပြီး ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။

နောက် ၅မိနစ်လောက်နေတော့ အခန်းထဲက မီးလုံးကြီးတွေ တလုံးပြီးတလုံး ငြိမ်းသွားပါတယ်။
အားလုံးမှောင်သွားပြီးတဲ့နောက် စင်မြင့်အလယ်ကို ဆလိုက်မီးကြီးတခုထိုးပြလာပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ
စင်မြင့်အောက်က တီးဝိုင်းက အနောက်တိုင်းတေးသွားတပုဒ်ကို တီးမှုတ်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ
ရှမ်းလိုလို တရုတ်လိုလို ချစ်စရာကောင်မလေးနောက်တယောက် နိုင်လွန်အဖြူပါးပါးလေးဝတ်ပြီး
လိုက်ကာကြားက ထွက်လာပါတယ်။ ခုနက ကောင်မလေးမဟုတ်ပါဘူး ... အခုကောင်မလေးက ပိုပြီး
ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် လှပါတယ်။ ပိုချစ်စရာ ကောင်းပါတယ်။

သူမထွက်လာတယ်ဆိုရင်ပဲ အောက်ကတီးဝိုင်းက ခပ်မြူးမြူးတေးသွားလေးတပိုဒ်ကို တီးလိုက်တော့
ကောင်မလေးက သီချင်းသီဆိုရင်း ယဉ်ယဉ်လေး ကပြ အသုံးတော်ခံနေပါတယ်။

ဒီလို ကနေရင်းနဲ့ အောက်က တီးဝိုင်းကတီးပေးနေတဲ့ သံစဉ်က တဖြည်းဖြည်းချင်းကြမ်းလာပါတယ်။ ကောင်မလေးကလဲ တေးသွားနဲ့အပြိုင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်း ကပါတော့တယ်။

ဒီလို ကနေရင်း ကနေရင်းနဲ့ သူ့ကိုယ်ပေါ်က နိုင်လွန်အဝတ်အစားပါးပါးလေးတွေကို တခုချင်းတခုချင်း ချွတ်ပြစ်နေလိုက်တာ နောက်ဆုံး ဘရာစီယာလေးနဲ့ အောက်ခံပင်တီလေးပဲ ကျန်တဲ့အထိပါပဲရှင်။ ... ကျမလဲ ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ မှင်သက်ရင်း ငေးကြည့်နေမိပါတယ်။ .. ဘေးမှာ ကိုစိုးတင့်ရှိနေတာလဲ သတိမရတော့ပါဘူး။ .. ကောင်မလေးကတော့ ဆက်ပြီး ကနေဆဲပါ။ သူကပုံက ပိုပိုပြီး ကြမ်းလာပါပြီ။ ဆိုင်းချက်နဲ့အညီ ဖင်ကြီးကိုလှုပ်လိုက်၊ ရင်ကိုကော့ပြီး နို့တွေခါပြလိုက်၊ ပေါင်ကြီးတွေ ကားပြလိုက်နဲ့ ဖြစ်လာနေတုန်းမှာပဲ ဗြုန်းဆို ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ကပ်ပလီကြီးတယောက် စင်မြင့်ပေါ်ကို တက်လာပြီး ကောင်မလေးနဲ့တွဲပြီး ကနေပါတော့တယ်။ အဲဒီကပ်ပလီကြီးဟာ အရပ်ကြီးရှည်ယုံတင်မက ဗလကြီးကလဲ ကြွက်သားတွေ အထစ်ထစ်နဲ့ အပြိုင်းပြိုင်း ထနေပါတယ်။ ကိုယ်ပေါ်မှာတော့ လံကွတ်တီ အဖြူလေးကလွဲလို့ ဘာမှ မဝတ်ထားပါဘူး။ ...

ကပ်ပလီကြီးဟာ ကောင်မလေးနဲ့တွဲကနေရင်း တီးဝိုင်းက တချက်ခပ်ကြမ်းကြမ်းတီးအပေးလိုက်မှာ ဆတ်ကနဲ ကောင်မလေးရဲ့ ဘရာစီယာလေးကို ဆွဲဖြုတ်ချွတ်ပြစ်လိုက်ပါတယ်။ .. ကျမစိတ်ထဲ ‘ဟာ’ ကနဲ ဖြစ်သွားတဲ့အချိန်မှာပဲ ကောင်မလေးရဲ့ ချစ်စရာ နို့လေးနှစ်လုံးကတော့ ကြွားကြွားဝင့်ဝင့်ကြီးကို ပေါ်ထွက်လာပါပြီရှင် ...

နောက် ဆက်ကနေရင်းကနေ ကပ်ပလီကြီးဟာ ကောင်မလေးကို သူ့ညှာလက်နဲ့ ပွေ့ယူဆွဲမြှောက်လိုက်ပြီး ကောင်မလေး လေထဲမှာ တန်းလန်းဖြစ်နေတုန်းမှာတင် သူ့ဘယ်လက်က ကောင်မလေးပင်တီလေးကို ဇွဲကနဲ ဆွဲချွတ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ကောင်မလေးတကိုယ်လုံး မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်းဖြစ်သွားပြီပေါ့ရှင်။ ဒီတခါတော့ ဒီလိုဖြစ်လောက်မယ်ဆိုတာ မှန်းမိနေပြီမို့ ကျမ သိပ်အံ့ဩတကြီးဖြစ်မသွားမိတော့ပါဘူး။ .. အဲဒီနောက် ကပ်ပလီကြီးက ကောင်မလေးကို အောက်ပြန်ချပေးလိုက်ချိန်မှာ ကောင်မလေးကလဲ အားကျမခံ ကပ်ပလီကြီးရဲ့ လန်ကွတ်တီကို ဆွဲချွတ်ချပြစ်လိုက်ပါတယ်။ .. အဲဒီ အခါမှာတော့ နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်သွားကြပြီး တယောက်ကိုတယောက် အသာပွေ့ဖက်ကာ ပွတ်သပ်ပြီး ဆက်ကနေကြပါတယ်။ .. တီးဝိုင်းကလဲ ခုနကလို ခပ်ကြမ်းကြမ်းတီးလုံးမတီးတော့ပဲ ခပ်ညှင်းညှင်း တေးသွားတခုကို ပြောင်းတီးပေးနေပါပြီ။ သူတို့နှစ်ယောက်ကလဲ တေးသွားနဲ့အညီ စည်းချက်ကျကျ ပွတ်သပ် ကနေကြပါတယ်။ ကျမဖြင့် သူတို့ကနေတာ ကြည့်ပြီး အူတွေ အသည်းတွေ ယားတက်လာတော့တာပါပဲရှင် ... ။ ကျမဘေးမှာ ကိုစိုးတင့်ထိုင်နေတာကိုတောင် မေ့နေပါပြီ။ ...

ကပ်ပလီကြီးက ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဗလကကောင်းယုံမကပဲ သူ့ပစ္စည်းကြီးကလဲ အကြီးကြီးမို့ ကျမစိတ်ထဲမှာတော့ဖြင့် ... ‘အင်း .. ကောင်မလေးက ဖြူဖြူနွဲ့နွဲ့ လှလှပပ လေး .. ဒီလူကြီးကများ ကောင်မလေးကို ဟိုဒင်းပြုလိုက်ရရင်တော့ ကောင်မလေးတော့ စိစိညက်ညက်ကြေပြီး အရိုးတခြား အသားတခြားတော့ ဖြစ်တော့မှာပဲ ...’ လို့ပဲ တွေးနေမိပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက် ပွတ်သပ်ကပြနေ တာကို ကြည့်ရင်း ကျမစိတ်တွေလဲ မရိုးမရွဲဖြစ်လာလိုက်တာမှ ထမီလေးအောက်မှာတောင် အရည်တွေ စိစိဖြစ်လာတာ ခံစားနေမိရပါတယ်။

တခြားစုံတွဲတွေကို အသာလှမ်းကြည့်မိတော့လဲ မီးတွေပိတ်ထားပေမယ့် ဘေးကိုအနည်းငယ်ဖြာထွက်နေတဲ့ ဆလိုက်မီးရောင်ကြောင့် အလင်းရောင်ခပ်မိုန့်မိုန့်အောက်မှာ သူတို့တတွေ ဖက်တဲ့သူကဖက်၊ နမ်းတဲ့သူက နမ်း၊ စုပ်တဲ့သူကစုပ် ... ဖြစ်နေကြတာ မြင်လိုက်ရပါတော့တယ်။ .. ကျမလဲ ပထမတော့ မသိမသာ ငဲ့ ကြည့်ရာက ဘယ်လိုကဘယ်လိုဖြစ်လာတယ်မသိတော့ပဲ သိသိသာသာကြီးကို လှည့်ပါတ်ကြည့်နေမိ ပါတော့တယ်။ .. စင်မြင့်ပေါ်ကနေတောင် ခန အကြည့်လွှဲသွားမိတဲ့အထိပါပဲ။ စင်မြင့်ပေါ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်မိတဲ့အချိန်ကျတော့ ကောင်မလေးက ကြမ်းပေါ်ခူးထောက်ထိုင်ရင်း ကပ်ပလီကြီးရဲ့ အတ်ကြီးကို ပါးစပ်ကို အစွမ်းကုန်ဟပြီး အာခေါင်ထဲရောက်အောင် စုပ်ပေးနေတာကို

အထိတ်တလန့်တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ... အဲလိုစုပ်ပေးနေတုန်းမှာပဲ ကပ်ပလီကြီးက ရှေ့ကိုကိုင်ချပြီး ကောင်မလေးရဲ့ စွဲမက်စရာ နို့နှစ်လုံးကို အားရပါးရ ညှစ်နယ်ပေးနေလိုက်တာ သူ့လက်မောင်းပေါ်က ကြွက်သားကြီးတွေတောင် အမြောင်းအမြောင်းထလာတဲ့အထိပါပဲရှင် ။ ကောင်မလေးတော့ ဘယ်လို နေမယ် မသိပါဘူး၊ ကျမတော့ နို့တွေ ကျိန်းပြီး ယားလာတော့တာပါပဲ။ ... မြင်ကွင်းက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းလာပါပြီရှင် ။

ကြည့်ယင်းကြည့်ယင်းက ကျမဟာ မနေနိုင်တော့ပဲ ကိုယ့်နို့အုံတွေကို ကိုယ်ပြန်ဆုပ်နယ်ချင်စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လက်လှမ်းလိုက်မိပါတယ်။

ကျမ နောက်ကျသွားပါပြီရှင် ။

ဘေးမှာ ထိုင်နေတဲ့ ... ခုနကတောက်လျှောက် ကျမမေ့နေမိတဲ့ ကိုစိုးတင့်ရဲ့ လက်အစုံဟာ ဗြန်းကနဲဆို ကျမ နို့တွေပေါ်ကို ရောက်လာပြီး အုပ်ကိုင်လိုက်ပါပြီ။ ... ‘အို’

ကျမနှုတ်က ထွက်လာတဲ့ အာမေဗိုတ်သံတိုးတိုးလေးဟာ တီးလုံးသံအောက်မှာ နှစ်မြုပ်သွားပါတော့တယ်။ ပထမတော့ ကျမ ဆတ်ကနဲ တွန့်လိုက်မိသလိုဖြစ်သွားမိပေမယ့် အသာပဲ ဟန်မပျက်ထိန်းရင်း မသိသလို နေနေလိုက်မိပါတော့တယ်။ .. အမှန်တော့ ကျမလဲ နို့အုံတွေကို အရမ်းကို အကိုင်အညှစ်ခံချင် နေပြီပဲ ရှင်ရယ်။

ကျမက မသိသလိုလုပ်ပြီး စင်မြင့်ပေါ်ကိုပဲ သဲကြီးမဲကြီး ဆက်ကြည့်နေတော့ ကိုစိုးတင့်က ရှေ့ဆက်တိုး လာပါတယ်။ အစက အသာအုပ်ကိုင်ယုံကိုင်ထားရာကနေ ကျမ အကျီလေးပေါ်ကနေ နို့တွေကို အသားကုန် ညှစ်ခြေပါတော့တယ်။ .. ကျမ ဝတ်ထားတာကလဲ အသားပျော့တီရှပ်လေးနဲ့ ဘရာစီယာက ပုံဆန်း လေးမို့ နို့အုံအောက်ပိုင်းတဝက်လောက်ကိုပဲ ကာထားပေးနိုင်တော့ ကိုစိုးတင့်လက်ထဲမှာ ကျမရဲ့ ရင်နှစ်မွှာဟာ ကောင်းကောင်းကို ချေမှုန်းခံနေရပါတော့တယ်။ စင်ပေါ်ကမြင်ကွင်းရော ကိုယ်တိုင် အနှိုက် အကိုင်ခံနေရတာကော ပေါင်းပြီးတော့ ကျမစိတ်တွေလဲ မီးလောင်ရာလေပင့် ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ ... ကိုစိုးတင့်က တဆင့်တိုးလာပြန်ပါပြီ။ .. ကျမတီရှပ်လေးရဲ့ ဂျိုင်းပေါက်ကနေ လက်ထိုးထဲပြီး အထဲက ဘရာစီယာလေးကို ဆွဲချလိုက်ပါတယ် .. ။ ပြီးတော့မှ ဘာမှ အကာအကွယ်မရှိတော့တဲ့ ကျမရဲ့ နို့အုံကြီးတွေကို အားရပါးရ မညှာမတာ ညှစ်တော့ခြေတော့တာပါပဲရှင် ... ။ ခုနက အဝတ်တွေခံနေတုန်း ကတောင်မှ စိတ်တွေထနေခဲ့ရတဲ့ ကျမဟာ ခုလို အသားချင်းတိုက်ရိုက်ထိတွေ့ညှစ်နယ်တာခံလိုက်ရတော့ မနေနိုင်လောက်အောင်ကိုဖြစ်လာပြီး တဟင်းဟင်း ညှဉ်းသံလေးတွေပါ ထွက်လာရပါတော့တယ်။ ... တီးခိုင်းသံတွေကြားကပဲ ကျမရဲ့ ညှဉ်းသံလေးတွေကို ကိုစိုးတင့် ကြားသွားတယ်ထင်ပါတယ်။ .. နောက်တဆင့်ထပ်ပြီး တိုးလာပါပြီရှင်။ ပထမခပ်ခွာခွာထိုင်နေရာကနေ ကျမနဲ့ ကိုယ်လုံးချင်းအတင်း တိုးကပ်ပူးလိုက်ပြီး ကျမထမိလေးပေါ်က အထက်ဆင်စလေးကို ဖြေချလိုက်ပါတော့တယ်။ .. ကျမလဲ မရုန်းမိတော့ပါဘူး ... ရုန်းချင်စိတ်လဲ မရှိတော့ပါဘူး။

သူ့လက်တဖက်က ကျမနို့ကြီးတွေကို ဆက်ပြီး ခြေမှုန်းနေတုန်းမှာပဲ နောက်လက်တဖက်က ပြေကျသွားတဲ့ ထမိလေးကြားက တိုးဝင်လာပြီး ကျမပင်တီလေးပေါ်ကနေ အဖုတ်ကလေးကို အသာအုပ်ကိုင်လိုက်ပါတော့ တယ်ရှင် ။ ကျမလဲ မျက်နှာပူပူနဲ့ ကိုစိုးတင့်ဘက်ကို မလှည့်ရဲပဲ စင်မြင့်ပေါ်ကိုပဲ သဲကြီးမဲကြီး ကြည့်နေလိုက်မိပါတော့တယ်။

စင်မြင့်ပေါ်မှာ မြင်ကွင်းက ပြောင်းသွားပြန်ပါပြီ။ ကပ်ပလီကြီးဟာ ကောင်မလေးကို ရှေ့တည့်တည့်ကနေ သူ့လည်ပင်းကို အဖက်ခိုင်းထားပြီးတော့ သူကတော့ ကောင်မလေးပေါင်နှစ်လုံးကို ဆွဲဖြုတ်ပြီး ကောင်မလေး ခွဆုံက အဖုတ်လေးနေရာကို သူ့အတံကြီးနဲ့ တဖုတ်ဖုတ် စည်းချက်ကျကျ ရိုက်ပေးနေပါတယ်။ .. ဒီအချိန်မှာပဲ ကိုစိုးတင့်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုလဲ ပြောင်းသွားပါတယ်ရှင် ...

ကျမကိုယ်လေးကို သူ့ပေါင်ပေါ် စွေ့ကနဲပွေ့တင်လိုက်ပါတယ်။ ခုနက သူ့ဖြေချထားတာမို့ ထမိက လျော့တီလျော့ရဲဖြစ်နေတော့ သူ့ခုလိုလဲ ဆွဲယူလိုက်ရော ကျမတင်ပါးနဲ့အတူ ထမိကပ်ပါမလာတော့ပဲ ပင်တီလေးအတိုင်းနဲ့ သူ့ပေါင်ပေါ်ထိုင်ချမိလျက်သားဖြစ်သွားပါရောရှင် ... ။

အဲဒီနောက်မှာတော့ သူ့ဘောင်းဘီစေ့ကိုဖြုတ်ချလိုက်ပြီး ထွက်လာတဲ့ သူ့အတံကြီးနဲ့ ကျမရဲ့ ပူနွေးစိုရွှဲ

လုပ်လာလေမလဲနဲ့ တဒိန်းဒိန်းပေါ့ရှင် ... ။

အဲ ...

ထမီရင်လျားလေးကို ရင်သားအိအိတွေပေါ် စည်းနှောင်နေလို့မှ မပြီးသေးခင် ဘယ်အချိန်တုန်းကတည်းက ကျမနောက်ကို ရောက်နေမှန်းမသိတဲ့ ကိုစိုးတင့်က ကျမတကိုယ်လုံးကိုနောက်ကနေ နင့်ကနဲနေအောင် သိမ်းကြိုးဖက်တာ ခံလိုက်ရပါတော့တယ်။

တဆက်တည်းမှာပဲ သူ့လက်ကြီးတွေက ကျမနို့အိအိလုံးလုံးလေးတွေကို အားရပါးရဆုပ်နယ်လိုက်ပြီး ရင်လျားထမီ အထက်ဆင်လေးကိုပါ ဖြုတ်ချာ့ဖို့ ကြိုးစားနေပါတော့တယ်။

‘အို’ လို့တောင် ယောင်ပြီး မအော်နိုင်တော့တဲ့ ကျမ ...

ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်လေးမှ ရုန်းဘို့ မစဉ်းစားနိုင်တော့တဲ့ ကျမ ...

ဒီအချိန်မှာ ကျမအတွက် သူဆိုတဲ့ ကိုစိုးတင့်ကလွဲလို့ ဘာမှ အရေးမကြီးတော့ပါဘူးလေ။ ...

ကျမထမီရင်လျားလေးလဲ ဝှင်းလုံးပုံကျသွားပါပြီ။ ..

သူ့အတံကြီးက ကျမ တင်သားနုနုတွေကို ထိုးထောက်နေပါပြီ။ ..

သူ့လက်တွေကတော့ အဝတ်မဲ့နေတဲ့ ကျမနို့အုံကြီးတွေပေါ်မှာ လျှောက်ပြေးလိုက်၊ ပွတ်သပ်လိုက်၊ ဆုပ်ခြေလိုက်နဲ့ စိတ်တိုင်းကျ ထင်တိုင်းကို ကျနေတော့တာပါပဲရှင် ...

ခနနေတော့ သူက ကျမကို သူ့ဘက်ဆွဲလှည့်လိုက်ပါတယ်။

ကျမအလွန် နှစ်သက်စွဲလမ်းခဲ့ရတဲ့ သူ့နှုတ်ခမ်းလွှာတွေက ကျမ နှုတ်ခမ်းသားနုလေးတွေကို ဖိကပ်ပြီး အားရပါးရ တရှိုက်မက်မက် စုပ်ယူလိုက်ပါတော့တယ်။ လည်ချောင်းထဲက ‘အင်း’ ကနဲ မပီမသ

ညှဉ်းသံလေးနဲ့အတူ ကျမတကိုယ်လုံး ကော့တက်သွားရပါတယ်။ ဒီတော့ ဘောင်းဘီအောက်က ထောင်ထနေတဲ့ သူ့လိင်တံကြီးက ကျမပေါင်ကြားထဲ ကျကျနန ထောက်မိသွားပါတယ်။ ဓာတ်လိုက်သလို လျှပ်စစ်လှိုင်းတွေ ကျမတကိုယ်လုံးကို ဖြာကနဲ ပြန့်ထွက်သွားပါတော့တယ်ရှင် ... ။

ကိုကိုနဲ့ မင်္ဂလာဦးည တုန်းကတောင် ဒီလိုမျိုး မခံစားခဲ့ရဘူးပါ။ ဖောက်ပြန်တဲ့ မိန်းမလို့ ပြောချင်လဲ ပြောကြပါစေတော့ ။ ခုချိန်မှာ သူသာ ကျမကမ္ဘာ ကျမအသက် ... အို ... ကျမအတွက် အားလုံးလို့ပဲ ပြောလိုက်ချင်ပါတော့တယ် ... ။

သူ့အနမ်းတွေ အပွတ်အသပ် တွေကို ကျမလဲ လိုလိုလားလား တရှိုက်မက်မက်နဲ့ ကိုတုန့်ပြန်နေမိပါတယ်။ အတော်ကြာအောင် ပွတ်သပ်နမ်းစုပ်လို့လဲပြီးရော သူက ကျမကို နောက်က ခုတင်ကြီးပေါ် အသာလေး ပက်လက်တွန်းလှဲလိုက်ပါတယ်။

ခုနက ပွတ်သပ်နမ်းစုပ်နေကြတုန်း သူ့အဝတ်အစားတွေလဲ တချို့က သူ့ဟာသူချွတ်၊ တချို့က ကျမက ချွတ်ပေးနဲ့ သူလဲ ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်နေပါပြီ။

စောစောက ကပ်ပလီကြီးနဲ့ ကောင်မလေးလို ပေါ့ရှင် ။

အကောင်းစားမွေ့ယာအိအိကြီးပေါ် ကျမပက်လက်ကလေး လန်ကျသွားရတဲ့အချိန်မှာပဲ ခုတင်စောင်းမှာ တန်းလန်းဖြစ်နေခဲ့တဲ့ ကျမရဲ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို သူက အလိုက်သင့်ကလေးမပြီး မွေ့ယာပေါ် တင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်ကလဲ ကျမတကိုယ်လုံးကို တရွရွနဲ့ကြက်သီးထလောက်အောင် လိုက်ပြီးပွတ်သပ်ပေးနေပြန်ပါတယ်။ ကျမအရမ်းကိုစွဲလမ်းခဲ့ရတဲ့ သူ့နှုတ်ခမ်းသားအိအိနွေးနွေးတွေက ကျမ ရင်မွှာနဲ့ဖိုက်သားချပ်ချပ်လေးပေါ်မှာ မထိတထိလေး လိုက်နမ်းနေလိုက်ပုံကတော့ဖြင့် ကျမမှာ ဘယ်လိုခံစားနေရတယ်ဆိုတာကို ထုတ်တောင်မပြောပြတတ်တော့အောင်ပါပဲရှင် ... ။

ဒီလိုနဲ့ ကျမရဲ့စိတ်တွေ ကြွသထက်ကြွလာတုန်းမှာ ကျမသတိပြုလိုက်မိတာက သူ့ရဲ့ တင်းမတ်နေတဲ့ လိင်တံကြီး ။ ခုနက ကပ်ပလီကြီးဟာလောက်တော့ မကြီးဘူးဆိုပေမယ့် ကျမရဲ့ယောက်ျားဟာ ထက်တော့ ပိုကြီးပြီး ပိုလဲတုတ်တာ သိသိသာသာပါပဲရှင် ... ။ ကျမကိုပွတ်သပ်နမ်းရှုပ်နေရင်းနဲ့

သူ့စိတ်တွေလဲ ထသထက် ထလာတယ်ထင်ပါရဲ့ .. ။ သူ့အတံကြီးက အကြောတွေအပြိုင်းပြိုင်းထပြီး တဆတ်ဆတ်နဲ့တောင် ခုန်နေတာ ကျမမြင်နေရပါတယ်။

ကျမလဲ အားနေတဲ့ ကျမလက်နှစ်ဖက်ကို အလကားမနေတော့ပဲ ခုတင်စွန်းမှာကြမ်းပေါ်ရပ်နေတဲ့သူ့ရဲ့ ခုတင်စောင်းပေါ် မေးတင်နေတဲ့ လိင်တံကြီးကို လက်တဖက်က လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး ပွတ်သပ်ညှစ်နယ် ပေးနေရင်း နောက်လက်တဖက်ကတော့ သူ့ဆီးခုံနဲ့ ပေါင်ခြံတွေကို လိုက်ပွတ်ပေးနေလိုက်ပါတယ်။ ကျမဒီလိုလုပ်ပေးလိုက်တော့ သူ့ဟာကြီးဟာ ပိုလဲကြီးလာပြီး ကျမလက်ထဲမှာ သံတုံးသံချောင်းကြီး ကိုင်ထားမိသလားထင်ရလောက်အောင်ကို မာတင်းပြည့်ကြပ် လာပါတော့တယ်ရှင်။ တခုတ်ခုတ်နဲ့ သွေးတွေခုန်နေတာကိုလဲ ကျမလက်ဖဝါးနုနုလေးတွေက ခံစားထိတွေ့လို့ နေရပါတယ်။

ဒီနောက်မှာတော့ စိတ်တွေ ဗလောင်ဆူလာပုံရတဲ့ သူ့ဟာ ကျမကိုယ်ပေါ်ကို အလျားထိုးမှောက်ချလိုက်ပြီး ကျမပါးလေးနှစ်ဖက်ကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်နမ်းကာ ကျမနှုတ်ခမ်းရဲရဲလေးတွေကိုပါ ပြတ်ထွက်မတတ် မညာမတာ စုပ်နမ်းပြစ်လိုက်ပါတော့တယ်။ .. အဲဒီအချိန်မှာတော့ဖြင့် ကျမအောက်ပိုင်းတခုလုံးဟာ လူးလိုမ့်ကော့ပြန်လို့ နေရပါပြီ။

သူက နှုတ်ခမ်းခြင်းစုပ်နေရာက ရုတ်တရက် ထလိုက်ပြန်ပါတယ်။ ခုတင်နားက စားပွဲဘေးမှာ ရှိနေတဲ့ ကုလားထိုင်၂လုံးကို ဆွဲယူကာ တလုံးနဲ့တလုံး ရှစ်လက်မလောက် ခွာပြီးချထားလိုက်ပါတယ်။

ပြီးတော့မှ ခုတင်ဆီပြန်လာပြီး ကျမတကိုယ်လုံးကို သူ့ဗလကြီးအားကိုးနဲ့ စွေကနဲပွေ့ယူကာ စောစောက ကုလားထိုင်၂လုံးပေါ်ကို ဆောင့်ကြောင့်ခွထိုင်ခိုင်းပါတယ်။ ..

တကိုယ်လုံး မရိုးမရွှဖြစ်နေပြီဖြစ်တဲ့ ကျမလဲ မရှက်နိုင်အားတော့ပဲ သူ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်း ထိုင်ချပေးလိုက်တော့ သူက ကြမ်းပေါ်ကို ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကျမပေါ်ကိုမျက်နှာမော့လို့ ကျမအဖုတ်ကလေးကို သူ့ရဲ့ ပါးစပ်ကြီးနဲ့ တပြိုင်လုံးငုံပြီး စုပ်ချလိုက်ပါလေရောရှင် ။ အို .. ကျမဘယ်လိုခံစားလိုက်ရတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားသာ ကြည့်ကြပါတော့။

ဒီကြားထဲ သူ့လျှာဖျားလေးက ကျမ အစေ့လေးကို လာလာပြီး တိုပေးနေရာက နောက်တော့ အတွင်းထဲကို စူးကနဲ စိုက်ဝင်သွားတဲ့ အခါမှာတော့ ကျမမှာ တဟင်းဟင်းနဲ့ ကော့ပြန်ထွက်သွားလိုက်တာ ကုလားထိုင် ပေါ်ကတောင် ကံကောင်းလို့ လိမ့်မကျတယ်ရှင် ။

ခနကြာလဲလာရော ကျမမှာ ဘယ်လိုမှ မဟန်နိုင်တော့ပါဘူးရှင် ... ရှက်တာတွေဘာတွေဘေးချိတ်ပြီး ကျမကို အမြန်ဆုံးလိုးပါတော့လို့ကို သူ့ကို ပြောချလိုက်မိတော့တာပါပဲ။ ..

ဒီတော့မှ သူက မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ပြီး ကျမကိုဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက်သားနဲ့ သူ့အတံကြီးကို ကျမဟာလေးထဲ တွေ့ပြီးထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။ .. သူ့လက်၂ဖက်က ကျမပုခုံးကိုကျော်ပြီး အနောက်က ကျမတင်သားအိအိကြီးတွေကို တဖက်တခြမ်း အားယူဆုပ်ညှစ်လိုက်ပြီး ဆောင့်ထိုးလိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အရသာဟာ ပြည့်စုံအောင် ပြောပြလိုတောင် မရတော့ပါဘူးရှင် ... ။

ကျမကလဲ အားကျမခံ သူ့ဂျိုင်းအောက်ကို ကျမလက်လေးနှစ်ဖက်နဲ့ လျှိုပြီး သူ့ပုခုံးတွေကို တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ရင်း သူကဆောင့်လိုက်တိုင်း ဟန်ချက်ညီညီ ပြန်ကော့ဆောင့်ပေးနေမိပါတော့တယ်။ ..

စိတ်တွေ အရမ်းထနေတာမို့ ကျမတို့ဟာ ကြာကြာတောင် မဆောင့်လိုက်နိုင်ကြပါဘူး။ ခနကြာမှာကို သူ့အတံကြီးထဲက အရည်ပျစ်ပျစ်တွေနဲ့ ကျမဟာလေးထဲက အရည်ကျကျလေးတွေ ပေါင်းပြီး ကြမ်းပေါ်ကို တတောက်တောက် ကျကုန်ကြရပါတော့တယ်ရှင်။

နှစ်ယောက်သား တယောက်ကိုတယောက် တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဖက်လျက်နဲ့ ဒီအတိုင်းခနငြိမ်နေမိကြပြီးမှ သူက ကျမကို ပွေ့ချီလို့ ခုတင်ပေါ်ပြန်တင်ပေးပြီး သူ့ပါ ကျမနံဘေးမှာပူးပူးကပ်ကပ်ဝင်လှဲကာ တဦးကို တဦး လွတ်ထွက်သွားမှာစိုးတဲ့အလား ဖက်ထားကြရင်း မှိန်းနေလိုက်မိကြပါတယ်။ ..

အတော်လေးကြာလို့ နှစ်ယောက်လုံးပြန်လည်လန်းဆန်းလာချိန်မှာတော့ သူက ကျမကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ

ဆွဲသွင်းပြီး ကျမမျက်နှာလေးကို ရီဝေနေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်ကာ မကြာခင်မှာပဲ သူ့နှုတ်ခမ်းတွေ ကျမနှုတ်ခမ်းတွေပေါ်ကို ဖိကပ်စုပ်နမ်းလာပြန်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်တော့ သူ့လက်ကြီးတွေက ကျမနို့တွေပေါ်ကိုရောက်လာပြီး နို့နှစ်လုံးလုံးကို အာသာငမ်းငမ်းနဲ့ ညှစ်နယ်နေပါတယ်။ .. ဒီလိုလက်နဲ့ ဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်နေရာကနေ အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာတယ်ထင်ပါ ရဲ့ ရှင် ... သူဟာ ကျမရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းထိုးထည့်လိုက်ပြီး ကျမနို့တွေကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် အငမ်းမရ စို့တော့တာပါပဲ။ ..

ရိုးရိုးစိုစိုရင်တော့ တော်သေးတာပေါ့ရှင် ... ခုဟာက နို့အုံကြီးတခုလုံး သူ့ပါးစပ်ထဲရောက်လုနီးပါး စုပ်ယူငုံထားပြီး သွားနဲ့ပါ တဖက်ဖက် ကိုက်ပေးနေသေးတော့ ကျမမှာ ခံရတာ မသက်မသာနဲ့ တမျိုးကြီး ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ .. သူ့လက်တဖက်ကလဲ အငြိမ်မနေပဲ ကျမပေါင်ကြားထဲဝင်လာပြီး အဖုတ်လေးကို ပွတ်လိုက်သပ်လိုက် အစေ့လေးကို လက်ညှိုးလက်ခလယ်နဲ့ ညှပ်လိုက် လှိမ့်ပေးလိုက် လုပ်နေလေတော့ ကျမလဲ တကိုယ်လုံး တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ တဟင်းဟင်းဖြစ်လာရပါတော့တယ်။ ..

ဒီအချိန်မှာပဲ သူက ကျမနဲ့ လူချင်းခွါလိုက်ပြီးတော့ ခုတင်ပေါ်က ဆင်းလိုက်ပြီး ကျမကိုပါ ကြမ်းပေါ်ကို ပွေ့ချလိုက်ပါတယ်။

‘ စန္ဒာ ... စားပွဲပေါ်လက်ထောက်ပြီး ကုန်းပေးပါလား ဟင် ... ’ တဲ့ ရှင်။

ကျမရင်ထဲ ဖိုကနဲ့ ဖြစ်သွားရပါတော့တယ်။

ဘာလို့လဲ ဟုတ်လား ...။ ဟိုစင်ပေါ်မှာ ကောင်မလေးကို လေးဘက်ထောက်ကုန်းခိုင်းပြီး ကပ်ပလီကြီးက နောက်ကနေဆောင့်ဆောင့်ပြီး အသားကုန်ကြိုးတာ မြင်ရကတည်းက

‘ ဩော် ... ဒီနည်းဟာ တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းပါလား၊ ယောက်ျားတွေဟာ ဒီလိုနေရာမျိုးကျရင် ညာရကောင်းမှန်းမသိတော့ပဲ ရှိသမျှ အားကုန်ထုတ်ပြီး ချတတ်ကြပါလား .. ’ လို့ တွေးမိခဲ့လို့ပါပဲရှင်။ နောက်ဆုံးမှာ ကောင်မလေး မခံနိုင်တော့ပဲ မှောက်လျက်လဲကျသွားတာတောင်မှ ကပ်ပလီကြီးက အလျှော့ မပေးသေးပဲ နောက်ကနေ ထပ်ပြီး အားပါးတရ ဆောင့်နေတာ တွေ့လိုက်ရတော့ ကျမမှာ ကြားထဲကနေ ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ကျောတွေချမ်းနေခဲ့မိတာကိုး။ ..

နောက်တခုက လေးဘက်ထောက်ပြီးကုန်းပေးတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ ဖင်ကုန်းပေးတာပဲပေါ့။ ကျမ ယောက်ျားနဲ့တောင် ဒီလို ဖင်ကုန်းပေးပြီးခံရတာကြီးကို ရှက်လို့မို့ ကျမ ငြင်းခဲ့တာချည်းပါပဲ။

ခုတော့ သူက .. ကိုစိုးတင့်က ကျမကို ကုန်းခိုင်းနေပါပြီရှင် ... ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့။

‘ ဟင့်အင်း .. ဟင့်အင်း .. ဒီနည်းတော့ စန္ဒာကြောက်တယ် ကို ရယ် ... ။ ကိုအားကြီးကို စန္ဒာက ဘယ်လိုတောင့်ခံနိုင်မှာလဲ .. တော်ကြာ ဟိုကောင်မလေးလို မှောက်လျက်ကျသွားမှဖြင့် ... ’

ကျမရဲ့ ငြင်းသံလေးက မူနဲ့နဲ့နဲ့နဲ့ မတင်မကျသံလေးပါနေပါတယ်။

‘ စန္ဒာကလဲကွယ် ... ဘယ်သူက အရမ်းလုပ်ပါ့မလဲလို့ .. ’

‘ ဟင့်အင်းကွယ် စန္ဒာတော့ ကြောက်တာပဲ။ ဟိုဇာတ်ခုံပေါ်မှာကြည့်ပါလား .. ကောင်မလေးခမျာ မသက်မသာ ဟပ်ထိုးကြီး လဲကျသွားတဲ့ဟာကို ... ’

‘ ဩော်ကွယ် ... ဟိုဟာက ဇာတ်ခုံပေါ်မှာမို့ ကြည့်သူတွေ မချင့်မရဲဖြစ်အောင် တမင်လုပ်ပြတဲ့ဟာကို။ ကဲကဲ .. အခု ကိုယ်က စန္ဒာခါးကို သေသေချာချာဖက်ထားပေးမယ်။ မှောက်မလဲစေရဘူး .. လာ .. ’

ဇွတ်တရွတ်ကို လက်ထောက်ခိုင်းနေတဲ့အတွက် ကျမလဲ သူ့ကိုချစ်တဲ့ဇောနဲ့ လက်ထောက်ပေးလိုက်ရပါတော့တယ်။ .. ဒီတော့မှ သူက အနေအထားမကျပဲ ကုန်းကုန်းကြီးဖြစ်နေတဲ့ ကျမခါးလေးကို လက်နဲ့ အသာဖိနှိမ့်ပေးပြီး ပုံစံကျအောင် ချပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျမ ခြေနှစ်ချောင်းကိုလဲ နဲနဲစီနောက်ပြန်ဆွဲလို ခပ်ကားကားကလေး ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပေးပြီး တင်ပါးကြီးတွေကိုတော့ အသာမကာ ဆွဲပင့်ကော့ပေး လိုက်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့လဲ ကျမမှာ သူ့အလိုကျ လေးဘက်ကုန်းခံဘို့ အဆင်သင့်လေးဖြစ်သွား ရပြီပေါ့ရှင် ... ။

သူက နောက်ကိုစုထွက်နေတဲ့ ကျမအဖုတ်ခုံးခုံးလေးအဝမှာ သူ့ဟာကြီးကို တွေ့လိုက်ပြီးမှ မသွင်းသေးပဲ ခါးကိုရှေ့ကိုင်းချပြီး ကျမနို့ကြီးတွေကို လက်လှမ်းလာပါတယ်။ ဖျစ်လိုက်ကိုင်လိုက် ညှစ်လိုက်တာမှ လွန်ပါရောရှင် ... ။

မီးကုန်ယမ်းကုန်ကြလိုက်ကြပြီး နှစ်ယောက်လုံးပြိုင်တူပြီးသွားပြီးကြတဲ့နောက် ကျမနဲ့ ကိုစိုးတင့်တို့ တယောက်ကိုတယောက် ဖက်ပြီး မွေ့ယာအိအိကြီးပေါ် ခြေပြစ်လက်ပြစ် အနားယူနေမိကြပါတယ်။ လေအေးစက်ကလဲ အစွမ်းကုန်ဖွင့်ထားတာမို့ ခနနဲ့ပဲ အမောတွေပြေသွားရပါတယ်။ ..

မကြာလိုက်ပါဘူးရှင် ...

မိုန်းနေတဲ့ သူ့ရဲ့မျက်လုံးနှစ်လုံးပွင့်လာပြီး ကျမမျက်နှာလေးကို တမေ့တမောစိုက်ကြည့်နေပါတယ်။ အဲဒီကနေမှ သူ့ရဲ့အကြည့်တွေဟာ ကျမရဲ့ ဝင်းဝါဖြူနေတဲ့ အဝတ်ဗလာနဲ့ကိုယ်လုံးလေး တခုလုံးကို ခြေဆုံးခေါင်းဖျား အကြိမ်ကြိမ် ထက်အောက်စုန်ဆန် တစ်မိမိမိဖြတ်သန်းနေပြန်ပါတယ် ... ခုနက ကျမနဲ့သူ အဆုံးစွန်အထိ အားပါးတရ ရင်းနှီးမိလိုက်ကြပြီးပြီ ဖြစ်တာတောင်မှ ကျမရင်ထဲ ရှက်စိတ်တွေမွန်ထူလာတဲ့အထိကို သူ့အကြည့်တွေက စူးရဲလှပါတယ် ... ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူ့ရဲ့ စွဲမက်စရာကောင်းလှတဲ့ နှုတ်ဖျားကနေ ‘ လှလိုက်တာနော် ဟင်းဟင်းဟင်း ’

ဆိုတဲ့ ကျိတ်မနိုင်ခဲမရ အံကြိတ်ပြီး ပြောလိုက်သံလေး မပွင့်တပွင့် တိုးထွက်လာပြန်ပါတယ်။ ... ဒီစကားလေးကတော့ ကျမအဖို့ သူ့ရဲ့ တကယ့် အမှတ်တရ စကားလေးပါပဲရှင် ... ဟုတ်တယ်လေ .. ဒီစကားလေးနဲ့ပဲ ကျမကိုစပြီး စိတ်တွေလှုပ်ရှားစေခဲ့တာ .. ဒီစကားလေးနဲ့ပဲ ကျမကို ဆွဲဆောင်ခဲ့တာ .. အို .. နောက်ဆုံးတော့ ဒီစကားလေးနဲ့ပဲ ကျမတို့နှစ်ယောက် အဆုံးစွန်ထိတွေ့ရင်းနှီးမှုကို အမှတ်တရ ဖြစ်စေခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလားရှင် ... ။

ကျမအတွေးတွေနယ်ချဲ့ပြီး ကြည်နူးနေမိတုန်းမှာပဲ အံကြိတ်ရင်း ကျိတ်မနိုင်ခဲမရ ဖြစ်နေတဲ့ သူကနေပြီး ဘေးချင်းယှဉ်လျက် လဲနေရာက ကျမကိုယ်လုံးလေးကို နင့်ကနဲ ဆွဲဖက်လိုက်တာကြောင့် ကျမမှာ ‘ အင့် ’ ကနဲကို ဖြစ်သွားရပါတော့တယ်။

ပြီးတော့မှ သူက လှပလွန်းတဲ့ သူ့နှုတ်ခမ်းအစုံနဲ့ ကျမမျက်နှာလေးအနှံ့ တဖွဖွလိုက်ပြီးနမ်းပါတယ်။ နဖူးပြင်လေးတွေ ပါးပြင်လေးတွေကနေ ကျမနှုတ်ခမ်းလေးတွေပေါ်ကို ရောက်လာချိန်မှာတော့ ရှေ့ဆက် မရွေ့တော့ပဲ သူ့နှုတ်ခမ်းတွေက ကျမနှုတ်ခမ်းလေးတွေပေါ်ကို ကျောက်ချလိုက်ပါတော့တယ်။ .. ကျမနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ သူ့ပါးစပ်ထဲ ပါလာတဲ့အထိကို တမျှင်းမျှင်းနဲ့ စုပ်ယူလိုနေပါတယ်။ ပြီးတော့မှ သူ့လျှာလေးက ကျမပါးစပ်ထဲ တိုးဝင်လာပြီး ဟိုဒီလျှောက်မွေ့နေတော့ ကျမလဲ နှုတ်ခမ်းတွေက သူ့ပါးစပ်ထဲမှာမို့ ပါးစပ်က ဟလို့ မရတော့ လည်ချောင်းသံလေးနဲ့ပဲ တအင်းအင်း ညဉ်းရင်း တွန့်လိမ် နေမိရပါတော့တယ်။

သူ့လက်အစုံဟာ ကျမကိုယ်ပေါ်ကို ပွတ်သပ်လျှောက်ပြေးနေပြီး နောက်ဆုံးကျတော့ အချက်အခြာနေရာ တွေဖြစ်တဲ့ ကျမနို့သီးခေါင်းလေးနှစ်ဖက်နဲ့ အောက်ကအစေ့လေးကို တခုနဲ့တခု အပြေးအလွှားရွေ့ပြောင်း ပွတ်ခြေနေပါတော့တယ်။ .. ကျမမှာတော့ ရူးမတတ်ပါပဲ၊ နေမထိထိုင်မထိ ခံစားနေရတာပြောပါတယ် .. ။

ခနလောက်ကြာတော့ သူဟာ နှုတ်ခမ်းချင်းခွာလိုက်ပြီး ရုန်းထလိုက်ပါတယ်။ ကျမရဲ့ ပေါင်တံဖွေးဖွေးဥဥ နှစ်ချောင်းကြားမှာ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကျမပေါင်ကြီးတွေကို သူ့ပေါင်ရင်းတဖက်တချက်စီကို ခွတင်လိုက်ပါတယ်။ သူ့အတံကြီးကို ကျမရွေ့ကြွတ်လေးအပေါက်ဝမှာ တော့ပြီး ခါးကိုင်းချလိုက်ပြီးတော့ ကျမဂျိုင်းအောက်ကို လက်လှမ်းလျှိုလို့ ကျမကို ဆွဲထူထိုင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ .. အဲဒီနောက်မှာမှ သူ့ခြေ နှစ်ချောင်းကို ဆန်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကျမတို့နှစ်ယောက်သား အောက်ပိုင်းချင်းတော့ဆက်လို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေမိကြတဲ့ပုံဖြစ်သွားတော့တာပေါ့နော်။ .. သူ့အတံကြီးကတော့ ကျမရဲ့အရည်တွေ ရွဲနေတဲ့ ကြွတ်ကလေးထဲ သပ်လျှိုထားသလို အပြည့်အသိပ်ကြီးကို ထိုးမိနေလျှက်ကြီးပေါ့ရှင် ... ။ စောစောက သူ့ဆွပေးမှုတွေကြောင့် နေမထိထိုင်မသာဖြစ်နေရတဲ့ ကျမလဲ အခုမှ နဲနဲ နေသာထိုင်သာလေး

ရှိသွားရပါတော့တယ်။

အဲဒီအနေအထားအတိုင်းနဲ့ ကိုစိုးတင့်က ကျမနှုတ်ခမ်းတွေကို လှမ်းစုပ်ပြန်ပါတယ်။ .. သူ့လက်ကြီးတွေက အောက်ကို လျှောချလာပြီး ကျမတင်သားအိအိကြီးတွေကို မကာ မကာ မြှောက်ပေးနေပါတယ်။

လက်ချောင်းတွေကတော့ တင်သားကြီးတွေကို ညှစ်ထားလိုက်တာမှရှင် .. သွေးခြေတောင်ဥကုန်ပြီထင်ပါရဲ့ သူကအဲဒီလို ကျမတင်ပါးကြီးတွေကို မြှောက်ကာမြှောက်ကာလုပ်ပေးတော့ ကျမဟာထဲမှာ လျှိုသွင်းထားတဲ့ သူ့အတံကြီးက နင့်ကနဲနင့်ကနဲ ထိုးဖိပေးနေသလိုဖြစ်ပြီး ကျမလဲ အရသာအထူးကိုတွေ့နေရပါတယ်။ .. ခနနေတော့ သူက လက်ညောင်းလာပုံရပြီး ဆက်မမြှောက်ပေးတော့တာတောင်မှ ကျမက မနေနိုင်တော့ပဲ ကျမဟာသာ တင်ပါးကြီးတွေကို ကြွလို့ ကြွလို့ ဆက်ညှောင့်နေမိပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ အရသာတွေ အိဆိမ်ပြီး မချင့်မရဲဖြစ်လာရပေမယ့် အားရပါးရဆောင့်ဘို့ကျတော့ ဒီပုံစံနဲ့က အဆင်မပြေလှပါဘူး။ ကျမတို့လဲ စိတ်တွေကကြွ၊ အားကလဲမရတော့တာနဲ့ တိုင်ပင်ထားတဲ့အလားပဲ ပုံစံပြောင်းမိသွားကြပါတယ်။ ပါးစပ်ကထုတ်ပြောစရာမလိုပဲ တယောက်အလိုက်ကို တယောက်က သိရ လောက်အောင်ကို ကျမတို့ တယောက်ကိုတယောက် နားလည် ရင်းနှီးနေကြရပါပြီ။ ..

သူက ဆန့်ထားတဲ့ သူ့ခြေနှစ်ချောင်းကို တဖြည်းဖြည်းပြန်ကွေးယူပြီး ကျမကိုဖက်လျှက်သား အသာလေး နောက်ပြန်လှဲချလိုက်ပါတယ်။ သူ့ဟာကြီးကတော့ ကျမထဲမှာ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်လျှိုလျှက်သားပေါ့ရှင်။ အဲဒီကမှ သူ့ဟာကြီးကို မကျွတ်စေပဲ အသာထိန်းထားရင်း ကျမကိုဖက်ကာ ဘေးဘက်ကိုမျက်နှာချင်းဆိုင် အသာ စောင်းချလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ ကျမဘယ်ဘက်ပေါင်ကြီးက သူ့ဒူးပေါ်ခွလျက်သားနဲ့ သူ့အတံကြီးနဲ့ ကျမဟာလေးနဲ့ကတော့ ဘေးစောင်းအံကျဖြစ်နေပြီး လူချင်းကတော့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ် သွားရပါတယ် .. ဘေးစောင်း တပေါင်ကျော် ပုံစံလေးပေါ့ရှင် ... ။

အဲဒီလိုနေနေရင်းက သူ့လက်တွေက ကျမခါးသိမ်သိမ်လေးပေါ်ကနေကျော်လို တင်သားအိအိကြီးတွေကို ဆုပ်နယ်ပေးနေရင်း သူ့မျက်နှာကလဲ ကျမရင်ခွင်ပေါ်ကပ်ချလို ကျမနို့ကြီးတွေကို အားရပါးရ စိုပေးနေ ပြန်ပါတယ်။ သူကအဲဒီလို တင်သားကြီးတွေကို အားနဲ့မာန်နဲ့ ဆုပ်နယ်တဲ့အခါ ကျမရွှေကြုတ် နှုတ်ခမ်း သားလေးတွေဟာ သူ့အတံကြီးဘေးစောင်းနဲ့ ဟသွားလိုက် ပြန်ထိလိုက် .. ပြန်စိလိုက် ပြန်ကွာသွား လိုက်နဲ့ ဖြစ်နေရတဲ့ အရသာဟာလဲ ထူးထူးခြားခြားပါပဲရှင် ... ။ ခုနက ပြီးခဲ့တုန်းက ထွက်ခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ သုတ်ရည်တွေက ကျမနှုတ်ခမ်းသားပေါ်မှာ မခြောက်တခြောက်နဲ့ စေးကပ်ကပ် ရှိနေကြတုန်းမို့ အဲဒီလို ကွာသွားလိုက်တိုင်း ဖြင်းကနဲ ဖြင်းကနဲနဲ့ ကျမ တကိုယ်လုံး ဓာတ်လိုက်သလိုကို ခံစားနေရတာပါ။ .. ဒီလိုနဲ့ ကျမလဲ စိတ်တွေ အရမ်းကို ထလာရပါပြီ။ သူ့ကြည့်လိုက်တော့လဲ အားမာန်အပြည့်နဲ့မာန်ဖီနေတဲ့ ကျားကြီးတကောင် သားကောင်ကိုကြည့်နေရလျက်နဲ့ မစားရသေးသလိုမျိုး မချင့်မရဲနဲ့ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတာကြောင့် ကျမလဲ သူ့ကို ကရုဏာစိတ်တွေ ဖွားကနဲပေါ်လာပြီး သူ့ကိုယ်ကြီးကို မနိုင်တနိုင်နဲ့ ကျမကိုယ်လေးပေါ် ဆွဲတင်ပေးလိုက်ပြီး စိတ်ရှိသလောက်သာ လုပ်ပါတော့လို့ အချက်ပေးတဲ့အနေနဲ့ သူ့ကျောပြင်ကြီးကို လက်သည်းလေးတွေနဲ့ မနာ့တနာလေး တချက်ကုတ်ပေးလိုက်မိပါတော့တယ်။ ...

ကိုစိုးတင့်ဟာ ကျမဆိုလိုတာကို ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်သွားတဲ့အလား ကျမကိုယ်ပေါ်မှာ ကျကျနန နေရာယူပြီး သူ့လက်တွေက ကျမနို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆွဲယူအားပြုထားရင်း အံကြိတ်ပြီးတော့ ကိုဆောင့်နေ လိုက်တာများရှင် ... ကျမတကိုယ်လုံးကို ငလျင်လှုပ်သလို သွက်သွက်ကြီး ယိမ်းထိုးခါယမ်းနေရတော့ တာပါပဲ။ ..

ဒါမျိုးကတော့ ကျမတို့ မိန်းမသားတွေ အကြိုက်ပေါ့ရှင် ... သူ့ဆောင့်ချက်တွေ ပိုပြီး အားရအောင် ထိထိမိမိရှိအောင်ဆိုပြီး ကျမလဲ အောက်ကနေ တတ်အားသရွေ့ ကော့ကော့ထိုးပေးနေမိပါတယ်။ ..

ကောင်းလိုက်ပုံများ မပြောပါနဲ့တော့ရှင် ... ကျမ အိမ်ထောင်ကျတာ ခုဆို ၃လ နီးပါးတောင်ရှိနေပေမယ့် ဒီညလို အားပါးတရ အရသာမျိုးကိုတော့ဖြင့် မခံစားဘူးခွဲတာ အမှန်ပါ။ .. ကိုစိုးတင့်ဟာဖြင့် ကျမယောက်ျားထက် စိတ်လဲရှည်၊ ပစ္စည်းလဲပိုပြီးကြီး၊ .. နည်းစနစ်တွေ ကလဲ ပိုပြီး ကျွမ်းကျင်နဲ့ဆိုတော့ ကျမမှာ မဖော်ပြနိုင်လောက်အောင် အရသာထူးတွေ

